

PREEK KRIJTBURG ZONDAG, 22 JULI 2018
Over Jeremias 23, 1 – 6 en Marcus 6, 30 – 34.

Gregory Brenninkmeijer SJ

Beste vrienden, we hadden voor dit vakantie-weekend geen passender evangelie verhaal kunnen uitzoeken als wat we zojuist hebben gehoord. Jezus nodigt zijn leerlingen uit om met hem mee te gaan naar een eenzame plaats om daar wat uit te rusten. De leerlingen waren op stage geweest, door Jezus uitgestuurd naar de dorpen in de omtrek om te verkondigen dat het Koninkrijk van God nabij was. En weer terug kwamen ze bij Jezus verslag uitbrengen over alles wat ze gedaan en onderwezen hadden. Wat is een paar dagen vakantie anders dan een gelegenheid om uit te blazen, om terug te kijken op de tijd die achter je ligt met z'n successen en mislukkingen, en om nieuwe energie op te doen om er weer een tijd tegen te kunnen. Ik hoop dat ieder van ons de kans krijgt om zo een positieve ervaring op te doen.

Maar wat ik nu zo aardig vind aan dit evangelieverhaal is, dat Jezus hier zo zorgzaam en belangstellend blijkt te zijn. Hij zag dat zijn vrienden moe waren en stoom moesten afblazen. Ze moesten de kans krijgen om over hun eerste apostolische ervaringen te praten. Jezus zag dat, merkte dat goed op en ging er meteen op in. Dat is nu precies waarom hij een goede herder is. Hij ziet wat zijn schapen nodig hebben en zorgt daar dan ook voor.

Woensdag jongstleden, op 18 Juli, heeft de wereld de 100ste geboortedag herdacht van de Zuid Afrikaanse Leider, Nelson Mandela. Hij werd de icoon van de strijd van de mensen tegen het apartheidsregiem. Hij is het symbool geworden van het nieuwe Zuid Afrika dat verrezen is uit de ellende, die de mensen daar vele tientallen jaren hebben verduurd. De kranten herinnerden ons aan de lange gevangenisstraf die hij heeft uitgezeten en aan het onrecht dat hem is aangedaan door hem letterlijk gedurende de productiefste jaren van zijn leven monddood te maken. Maar eenmaal vrij en gekozen tot leider van het nieuwe Zuid Afrika was voor hem zonneklaar wat zijn mensen het meest nodig hadden: Vrijheid, Vrede en het vooruitzicht op een rechtvaardiger samenleving. En dat heeft hij zijn volk gegeven door zich te onthouden van iedere vorm van wraakactie, door geweldsuitbarstingen te bedwingen en door de mensen aan te moedigen om hun land op te bouwen met alle talenten die zij bezitten, met de opgewektheid die een natuurlijk deel uitmaakt van hun cultuur en met het hoopvolle optimisme, dat zij in staat zijn een betere toekomst te creëren voor zichzelf en voor de generaties die na hen komen. Zie daar een goede herder, die de schapen die aan hem waren toevertrouwd niet uiteen joeg. Die naar zijn beste vermogen voor hen zorgde en die daarvoor geëerd wordt tot op de dag van vandaag als vader en held van deze nieuwgeboren samenleving.

Mensen hebben leiders nodig. De samenleving kan niet zonder. Jezus begreep dat maar al te goed en Hij stelde niet alleen een leider aan voor zijn volgelingen, Petrus, een van de twaalf apostelen, maar Hij gaf ook helder aan welk type leiderschap hem daarbij voor ogen stond. Petrus werd niet gekozen om zijn aanzien, rijkdom of bezittingen. In feite bezat hij nauwelijks iets, en wat hij bezat heeft hij achter gelaten toen hij Jezus volgde. Hij is zeker niet gekozen om zijn opvallende moed. Integendeel, tijdens de eerste moeilijke situatie, toen Jezus was gearresteerd, ontkende hij hardgrondig dat hij die man kende. "ik heb geen idee waar jullie het over hebben" zei hij tegen die hem ondervroegen? Hij is ook niet uitgekozen omdat hij Jezus zo goed begreep. Verre van dat. Toen Jezus sprak over zijn toekomstig lijden en sterven, toen protesteerde Petrus dusdanig, dat Jezus hem 'Satan' noemde, omdat hij niet bedacht was op wat God wilde, maar enkel op wat de mensen wilden. Nee, Petrus werd niet bepaald tot leider aangesteld vanwege zijn buitengewone talenten, maar enkel omdat hij zo veel van Jezus hield. "Petrus, zoon van Johannes, bemint jij mij meer dan dezen hier?" vroeg Jezus hem kort na de verrijzenis. "Ja, Heer," antwoordde Petrus, "U weet dat ik van U houd." Toen zei Jezus hem: 'Dan ben je nu klaar om de zorg op je te nemen voor mijn schapen.'

Het leiderschap dat Jezus beoogde voor zijn kerk was een zorgend leiderschap. Hij had er nooit aan gedacht dat er ooit een geweldige wereldwijde organisatie zou ontstaan, met grandioze bouwwerken en

fantastische projecten die allemaal gemanaged en gefinancierd zouden moeten worden. Wat hem voor ogen stond was een leiderschap met een open oog en een open hart voor de echte noden van de mensen. "Komt allen tot mij, die belast en beladen zijt, en Ik zal u rust schenken." Dat was het wat Jezus hoopte dat zijn volgelingen zouden doen. En toen op een dag de leerlingen onderling aan het bekvechten waren over de vraag wie van hen de belangrijkste zou zijn, toen nam Jezus hen terzijde en sprak hen toe: "Jullie weten dat de leiders van de volken heerschappij over hen voeren en dat hun grote mannen hun gezag laten gelden. Maar zo moet het onder jullie zeker niet zijn. Wie groot wil worden onder jullie moet jullie dienaar zijn. Ook de mensenzoon is immers niet gekomen om gediend te worden maar om te dienen." Een dienend leiderschap is de enige vorm van leiderschap dat onder Jezus volgelingen erkenning verdient. Dat is het leiderschap van de Goede Herder.

Beste vrienden, iedereen is op een of andere manier geroepen Goede Herder te zijn. Iedereen heeft in zijn of haar omgeving anderen die naar hen opzien of hopen op goede raad. Dus vandaag, Op de zondag van de Goede Herder, zou het best een goede idee kunnen zijn om mezelf een paar vragen te stellen: Houd ik van de mensen voor wie ik verantwoordelijkheid ervaar? Alleen als ik van hen houd kan ik voor hen een Goede Herder zijn. En ben ik bereid om hen te dienen? Heb ik die spontane reactie die mij doet vragen: Kan ik U ergens mee van dienst zijn? Of ben ik, bewust of onbewust, mensen aan het gebruiken voor mijn eigen doeleinden. De grote Sint Pieter is door een stevige leerschool gegaan in zijn jaren met Jezus. Het is geenszins verbazingwekkend als ook wij nog meer zouden moeten leren van Jezus om voor onze medemensen goede herders te kunnen zijn.

Amen.

SERMON KRIJTBURG SATURDAY, JULY 21, 2018
on Jeremia 23, 1 – 6 and Mark 6, 30 – 34.

Gregory Brenninkmeijer SJ

My dear friends,

We could not have found a more suitable gospelstory for this holiday-season as the one we heard today, where Jesus invites his disciples to come away to a deserted place to rest a while. They had been out, sent by Jesus to preach in all the villages and to announce that the kingdom of God is near. Returning from that mission they gathered around Jesus and reported all they had done and taught. What else is a good holiday than a time to relax, to think about the year that has past with its successes and failures, and to find renewed energy to be able to face the future. I hope everyone of us will find a chance to experience the positive effects of this holiday-time.

But what I find so endearing about this gospelstory is, that Jesus actually shows himself to be as caring and thoughtful as that. He saw that his friends were tired and needed to let off steam. They needed to talk about their first experiences as apostles. Jesus saw it, noticed it and made it happen. That is what a good shepherd is like: He sees the needs of his sheep and does something about them.

Last Wednesday, July the 18th, the world remembered the hundredth birthday of the South African Leader, Nelson Mandela. He became the icon of their struggle, of the people against the apartheid regime, and of the new South Africa emerging out of the misery that people over there had suffered for many decades. We are reminded of the longterm imprisonment he suffered, the injustice inflicted on him by literally shutting him up for so many of his most productive years. But once released and called to be the leader of the new South Africa, he realized what his people needed most: Freedom, Peace, and the prospect of a more just society. That is what he gave his people by refraining from any form of revenge, by restraining open outbursts of violence and by encouraging the people to build up their country with all the talents they have, with all the joy that is a natural part of their culture and with the hopeful optimism that together they will be able to create a better future for themselves and for the generations that come after them. There was a good shepherd who did not scatter the sheep entrusted to him. He cared for them to the best of his ability, and is honored for it to this very day as the Father and hero of this new-born nation.

Humanity can not function without leaders. Jesus also understood that only too well. Not only did He appoint a leader for his followers, Peter, one of the twelve apostles, but He was also quite specific about the type of leadership He wanted. Peter was not selected because of his rich possessions. In fact he possessed hardly anything, and what he had he left behind when he followed Jesus. He was certainly not selected for being an utterly brave soul. On the contrary, at the first difficult situation, when Jesus was arrested, he denied knowing Him. "I have no idea what you are talking about" he said to those who questioned him. He was not even appointed leader because he understood Jesus so well. Not in the least: When Jesus talked about his future suffering and dying Peter protested, and Jesus called him 'Satan', because he did not care for what God wanted, but only what the people wanted. No, Peter was not appointed because of his superior talents, but because he loved Jesus with all his heart. 'Peter, son of John, do you love me more than any of the others', Jesus asked him soon after the resurrection. 'Yes, Lord,' Peter answered, 'you know that I love you.' And Jesus told him: 'Then you are ready to care for my sheep'.

The leadership Jesus wanted for his church was a caring leadership. He never envisaged a huge world-wide organization with fantastic buildings and endless projects, that need to be managed and financed. He intended a leadership with an open eye and an open heart for the real needs of the people. "Come to me, all you who labour and are overburdened and I will give you rest." That is what Jesus wanted his followers to do. And when one day the apostles argued among themselves who of them would be the greatest, Jesus took them aside and said to them: "You know that among the pagans their so called rulers lord it over them, and their great men make their authority felt. This is not to happen among you! No, anyone who wants to become great among you must be your servant. For the Son of Man himself did not come to be served but to serve." A servant leadership is the only workable leadership among the followers of Jesus Christ. The leadership of the Good Shepherd.

Now, my dear friends, we are all called to be Good Shepherds in one way or another. Everyone in his or her own situation has others looking up at them or hoping for good advice. And today, on Good Shepherds Sunday, it might be a good idea to ask myself a few questions: Do I love the people who have become my responsibility? Only if I love them can I be a good shepherd for them. And am I ready to serve them? Is it my immediate reaction to see where I can be of help? Or am I, consciously or unconsciously using them to serve my own purpose. The great Saint Peter went through a long learning experience during his years with Jesus. It certainly is not surprising when we are also in need of learning more what it is to be a good shepherd for our fellow men. Amen.